

85 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ЛЕВА БОРИСОВИЧА РОЗОВСЬКОГО

(18.09.1914 — 22.09.1978)

18 вересня 1999 року виповнюється 85 років від дня народження видатного вченого гідрогеолога та інженера-геолога, організатора науки та педагога — **Лева Борисовича Розовського**.

Л. Б. Розовський народився 18 вересня 1914 р. у м. Гомель. По закінченні у 1937 р. Дніпропетровського гірничого інституту він близько дев'яти років працював у пошукових геологічних партіях Міністерства геології та “Гідроенергопроекту” в системі Держплану СРСР. З 1946 р. Л. Б. Розовський працює в Одеському держуніверситеті, з яким пов'язана вся його наукова і педагогічна діяльність. За 32-річний період праці у стінах Університету він заснував кафедру інженерної геології та гідрогеології (1955 р.) та Проблемну науково-дослідну лабораторію інженерної геології узбережжя моря, водосховищ та гірських схилів (1959 р.), на чолі яких він перебував до дня смерті (22 вересня 1978 р.).

У 1964 р. Л. Б. Розовський захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня доктора геолого-мінералогічних наук на тему: “Вопросы теории геологического подобия и применения природных аналогов в инженерной геологии”, яку безумовно можна віднести до найбільш значущих розділів теорії інженерно-геологічної науки. Під його керівництвом було розгорнуто широкі дослідження з проблем переробки берегів водосховищ, інженерно-геологічного моделювання геологічних процесів та морської інженерної геології. У монографії “Питання теорії геологічної подібності і застосування природних моделей” зроблено широке узагальнення попередніх досліджень і визначено подальший розвиток у галузі кількісних прогнозів в інженерній геології та в застосуванні математичних методів.

Л. Б. Розовський автор близько 100 наукових праць, у тому числі, ряду монографій. Він був з тих учених, які прокладають нові шляхи у галузі теорії та поглибленого дослідження природи геологічних процесів. Результати його праць сприяли розв'язанню багатьох важливих народногосподарських державних завдань.

Л. Б. Розовський проводив велику науково-організаційну та науково-суспільну роботу, був членом багатьох Наукових Рад при АН СРСР та АН УРСР, членом Міжнародної асоціації інженерної геології (МАІГ). Під його чуйним керівництвом зросло не одне покоління спеціалістів — геологів і наукових працівників, кандидатів і докторів наук, в числі яких знані за кордоном вчені: академік І. П. Зелінський, професор В. М. Воскобойніков, професор Є. А. Черкез, професор Е. Г. Коніков, доцент І. М. Крижанівська, доцент М. Ф. Ротар та багато інших. Створена ним наукова школа і після його смерті продовжує розвиватися та зміцнюватись.

Я. М. Біланчин,

Ю. О. Амброз